

Rosa 'Poppius'

róża 'Poppius'

Grupa Pimpinellifolia (Spinossissima)

Synonim łaciński: *Rosa stenbergii* HORT.

(C) fot. Łukasz Gajkowski

Cenną odmiana róży parkowej, mało wymagająca pod względem warunków uprawy, doskonała na różane żywopłoty i do większych ogrodów. Pąki są małe, stożkowate, szlachetnego kształtu. Kwiaty nieduże, mają 5-6 cm średnicy, są półpełne, kuliste, zbudowane z delikatnych, różowych płatków. Kwiaty pachną dość przyjemnie, łagodnie, średnio intensywnie. Zwykle opadają lekko w dół, są rozmieszczone pojedynczo lub po kilka w małych kwiatostanach osadzonych wzdłuż pędów ubiegłorocznych i starszych. Kwitnie wcześnie, czasem już w końcu maja, dość obficie. Zawiązuje kulistospłaszczone, fioletowoczarne owoce. Kwiaty są odporne na niesprzyjające warunki pogodowe. Liście są nieduże, złożone z kilkunastu drobnych listków, ciemnozielone, matowe, jesienią szybko opadają, czasem przebarwiają się na żółto-pomarańczowo. Pędy są stosunkowo cienkie, młode zielonopurpurowe, starsze szarobrunatne. Kolce są bardzo liczne, igiełkowate i szczecinkowate. Krzewy są bardzo gęste, tworzą odrosty korzeniowe. Rosną silnie, przyjmują wzniesiony pokrój, dorastają do 2-3 m wysokości. Odmiana w pełni odporna na mróz, nie wymaga okrywania. Cięcie przeprowadza się co kilka lat, latem po kwitnieniu krzewów. Usuwać należy głównie najstarsze, słabo kwitnące pędy. Odmiana ta jest sadzona jako róża parkowa, w założeniach o charakterze naturalistycznym, w dużych ogrodach i parkach, stosowana na żywopłoty i szpalery, a także czasami jako roślina okrywowa. Toleruje mniej żyzne gleby, okresowe susze i stanowiska nie w pełni nasłonecznione. Krzewy sadi się pojedynczo lub po kilka w odległości 1-1,2 m.

autorzy opisu tekstowego: Marta Monder; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie odkrywca, hodowca (selekcjoner): Carl Stenberg Szwecja; wprowadzenie do handlu: Carl Stenberg 1872

grupa roślin róże

grupa użytkowa róże parkowe

forma	krzew
siła wzrostu	roślina szybko rosnąca
pokrój	krzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 2 m do 3 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pełne półpełne kwiatostan
barwa kwiatów	różowe
pora kwitnienia	maj czerwiec
owoce	fioletowe czarne
pora owocowania	sierpień wrzesień
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	jadalne owoce ładne jesienne zabarwienie ozdobne owoce pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów roślina kolczasta lub ciernista

	ogrody przydomowe
	parki
	rekultywacja
	zieleń publiczna
zastosowanie	roślina okrywowa
	ogrody skalne
	rabaty
	w grupach
	soliter (pojedynczo)
	owoce na przetwory
strefa	2

autorzy opisu tabelarycznego: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

